

מגילה בשמאל ועפ"ז איך דייק הירושלמי דפורים מותר במלאכה דלמא מיירי דכתבה בשמאל]. עכ"ל.

פסול במגילה ומשו"ה ליכא לאוקמי שכתבה בכתב דחק תוכות, [וכן י"ל עפ"ז על שיטת המכשירים כתיבת

סימן כז

אם מותר לכתוב מגילה על עור בהמה טמאה.

סימן תרצ"א

סעיף ב. היתה כתובה על הנייר או על עור שאינו מעוכד פסולה.

דמגילה טעמא דהרמב"ם ז"ל דס"ל דמגילה א"צ עיבוד לשמה משום דלא הוקש לספרים רק לדברים שבגופה, וע"כ הקילו בתפירה יען שאינו ניכר לא חשיב פסול שבגופו ואינו פוסל במגילה עי"ש, וא"כ לענין עור בהמה טהורה שהיא דבר שבגופה שפיר דינה כס"ת ובעינן עור טהור במגילה.

וְלַעֲנַד י"ל עוד טעם נוסף דאין ראי' מעיבוד לשמה דבבאור הגר"א בשו"ע שם סימן תרצ"א סק"ד כתב דטעמו של הרמב"ם דס"ל דמגילה א"צ עיבוד לשמה, משום דאזיל לשיטתו שפסק דאף מזוזה א"צ עיבוד לשמה (כמ"ש בה' תפילין פ"א הל' י"ד) עי"ש, ולפי"ז אין ראי' כלל מדין עיבוד לדין כתיבה, דהא מזוזה לא הוכשר לכתוב אלא על עור בהמה טהורה בלבד.

הנה בשו"ת מרן זצ"ל דובב מישרים (ח"א סי' מ' אות ב') הביא שנסתפק השואל אם מותר לכתוב מגילה על עור בהמה טמאה, משום דבמגילה לא נכתב שום שם משמות הק', או מ"מ כיון דנקראת ספר אע"פ שלא נכתב שום שם דינה כס"ת ואסור לכותבה על עור בהמה טמאה.

ו**כתב** מרן זצ"ל דלכאורה יש ראי' כיון דלענין עיבוד לשמה אם בעינן במגילה היא מחלוקת הראשונים כמבואר בשו"ע סי' תרצ"א, א"כ י"ל לכאורה דלמאן דלא בעי עיבוד לשמה במגילה א"כ ש"מ דלא דמי בכל מילי לס"ת, ע"כ גם לענין זה לא הוה בכלל ס"ת שיהי' על עור בהמה טהורה.

אולם כתב דבאמת אין ראי' מעיבוד לשמה כמו שביאר הר"ן בפ"ב

ספר

מאורות נתן

חידושים וביאורים והערות

בעניני פורים

ד' פרשיות, קריאת המגילה,

ומשלוח מנות

והמסתעף

לפי סדר השו"ע

מסימן תרפ"ה עד סימן תרצ"ז

אשר חנני השי"ת בחסדו הגדול

יצחק נתן קופרשטאק

בלאאמו"ר הרה"צ ר' יהודה יעקב זצ"ל

שנת וליהודים היתה אורה ושמחה (ה'תשנ"ח)

פה עיה"ק ירושלים תוכב"א

ליהודים היתה אורה ונר אמר רב יהודה
"אורה זו תורה" (מגילה טז, ב)

הקדמה

איתא בגמ' שבת (דף פח.) "ויתיצבו בתחתית ההר" א"ר אבדימי בר חמא מלמד שכפה הקב"ה עליהם את ההר כגיגית ואמר להם אם אתם מקבלים התורה מוטב ואם לאו שם תהא קבורתכם, אמר רבא אעפ"כ הדור קבלוה בימי אחשורוש דכתיב קיימו וקבלו היהודים קיימו מה שקבלו כבר, [ופירש"י בימי אחשורוש מאהבת הנס שנעשה להם], מבואר שבהר סיני קבלו את התורה מאונס, ורק בימי אחשורוש קבלו היהודים את התורה ברצונם.

ולכאורה קשה טובא וצריך להבין איך אפשר הדבר שדור המדבר דור דעה שהי' במעמד הר סיני וראו הרבה נסים שנעשה להם במצרים ועל הים, וגם הרבה נסים שנעשה בעת מעמד הר סיני, ואמרו נעשה ונשמע שהמה קבלו את התורה מאונס.

וראיתי בס' חפץ חיים על התורה (פ' יתרו) שעמד ע"ז וכתב וז"ל אבל באמת לא סרכו היהודים לקבל את התורה, אדרבה חמדה וקבלוה בלא שום תנאים. אלא בראותם כל הקשיים שישכלו משמירת המצוות בגלות הארוכה, חשבו שמן הנמנע יהיה להם לשבת בין האומות ולא לאכול מפתם ולא לשתות מיינם, לא להתחתן אתם ולא להתערב בהם. הלא כל זה יגרום לשנאה נוראה. והלא גם גורת המן באה בשביל שמרדכי שמר משפטי התורה ולא רצה להשתחוות להמן שנשא צלם על לבו.

והנה בא גם פורים וכל הקערה התהפכה על פי'. השר הגדול במדינת אחשורוש — נתלה. רק אתמול הופקר דם יהודים והיום ששון ושמחה ליהודים העושים שפטים בגוים. — מנסיון זה ראו היהודים בחוש, כי אפשר לחיות חיים יהודיים כשרים וטהורים גם בגולה. צריכים רק לשמור את התורה במסירות נפש ולקיים מצוותי', ותשועת ד' בוא תבוא באופן זה או אחר. נתפזרו כל הספקות שקננו בלבם במעמד הר סיני, נוכחו לדעת שאפשר לשמור התורה גם בהיותם בארץ אויביהם, ולכן הדר קבלוה בימי אחשורוש, קבלוה ברצון ומתוך ספוק נפשי עכ"ל.

והנה איתא בגמ' מגילה (ט"ז ב') ליהודים היתה אורה אמר רב יהודה "אורה — זו תורה". וכיאר המהר"ל מפראג ז"ל בפירושו אור חדש על מגילת אסתר (בפסוק ליהודים היתה אורה) וז"ל, ופירוש דבר זה, כאשר היו גוברים על המן זכו ישראל